

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ГЕОЛОГІЧНИХ НАУК

м. Київ, вул. Олесь Гончара, 55-Б
Тел.: 216-94-46

Додаток № 1

Заступнику Голови
Київської міської державної
адміністрації —
Нечевському Г.У. земельних
ресурсів м. Києва
Мухомарову А.М.

N 73-109-1/6
виг 17.03.2005р

Гідрогеологічну станцію багатодільового призначення «Феофанія» Інституту геологічних наук Національної академії наук України побудовано у 1946 р. на південній околиці м. Києва, в 300 м від с. Хотова, на землях, що належать науково-експериментальній базі НАН України.

Постановою Президії АН УРСР під гідрогеологічну станцію було відведено 3,1 га орних земель.

В 1967 р. Київська міськрада видала гідрогеологічній станції «Феофанія» акт на право користування землею.

В 90-х роках розпочалась інтенсивна забудова та освоєння території, що оточує станцію. На території станції в центральній частині Інститутом теоретичної фізики НАН України (ІТФ НАНУ) було пробурено водопостачальну свердловину на водоносний горизонт, приурочений до відкладів байоського ярусу середньої юри. У зв'язку з цим в 2003 р. організацією ПП «Топос» укладено новий інвентарний план суміжних меж земельної ділянки станції. Площа ділянки станції склала 25 736,23 м² (2,57 га) (Додаток 1).

Базова комплексна станція «Феофанія» є єдиною на території України і Європейської території колишнього Радянського Союзу станцією, що виконує найтриваліші комплексні гідрогеологічні спостереження в зоні зчленування двох ландшафтних зон — Лісостепу та Полісся — на одному з останців Київського лесового плато.

На території ділянки станції застосовано комплексну методику водно-балансових досліджень ґрунтових вод та масоенергетичних процесів у ґрунтах зони аерації, що включає метеорологічні, лізиметричні, гідрофізичні, радіометричні та гідродинамічні дослідження.

Зараз територія станції зазнає відчутного техногенного навантаження з боку міста. Крім того, експлуатація водопостачальної свердловини ІТФ НАНУ обумовила підтоплення території станції у створі свердловин №4, №5, та №6. Рівні ґрунтових вод зафіксовано на глибинах 1,8—2,8 м від поверхні землі. Купол ґрунтових вод, до утворення якого спричинила втрата води з водонапірної башти, вплинув на умови міграції ґрунтового потоку з території станції, а також на хімічний та солевий склад ґрунтів та ґрунтових вод в межах підтопленої території.

У зв'язку з цим набувають актуальності питання щодо визначення техногенного навантаження з боку міста та впливу купола ґрунтових вод на зміну природних процесів, що відбуваються в ґрунтах зони аерації та ґрунтовому потоці. Вирішення цих проблем дасть змогу отримати інформацію відносно форм накопичення забруднювачів, міграції їх в різних середовищах, а також розрахувати прогнози щодо рівнів забруднення з розробкою рекомендацій щодо поліпшення стану навколишнього середовища. Для реалізації даних питань на станції необхідно продовжити дослідження закономірностей волого-солепереносу разом з вивченням забруднювачів, що їх містить атмосферне повітря, атмосферні опади, ґрунти зони аерації та ґрунтові води.

Об'єкти досліджень, згідно з комплексною методикою, складаються з площадних пунктів (див. Додаток 1):

- 4-х стокових площадок — пл. 3 600 м² з уклонами 0,02 і 0,002;
- 4-х площадок літохімічного випробування ґрунтів — 1 600 м²;
- метеоплощадки — пл. 910 м²;
- площадки балансомірів — пл. 3 510 м²;
- радіонуклідної площадки — пл. 100 м²;
- підземної лабораторії — пл. 200 м²;
- фітogeотрона — пл. 2 250 м²,

та точкових (з урахуванням збереження природного фону — діаметром 50 м для кожної точки), площею 25 512 м² (три гідрофізичних шурфи і 13 гідрогеологічних свердловин, обладнаних на водоносний горизонт, приурочений до флювіогляціальних підморенних та надморенних сутинків середньочетвертинного віку [gl1], та до пісків полтавської світи міоцену [Np1]).

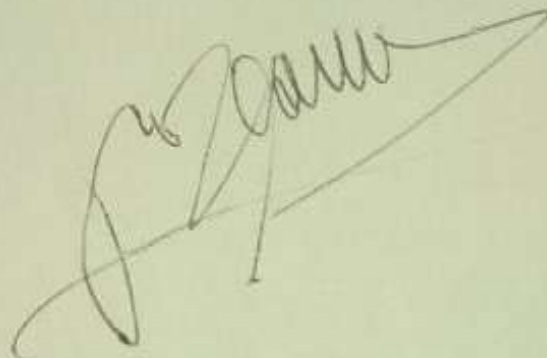
Загальна площа пунктів спостережень складає 23 454,4 м², площа службових приміщень — 2 310 м². Разом — 25 764,4 м².

Розташування об'єктів спостережень (див. Додаток №1) обумовлено збереженням природного фону, а також гідрогеологічними умовами ділянки і в цілому погоджується з розмірами ділянки станції «Феофанія» (2,57 га).

Слід зазначити, що станцію «Феофанія» у 1992 р. було включено до числа базових міжнародних гідрологічних станцій в системі ЮНЕСКО.

З повагою,

Директор
Інституту геологічних наук
Національної академії наук України
чл.-кор. НАН України

П. Ф. Гожик